

Забони вахонӣ

Опубликовано 31 октября, 2017 - 10:55 пользователем Ҳайати тадорукот
Дар ҳудуди ноҳияи Ишкошими Вилояти Мухтори Кӯҳистони Бадахшони Тоҷикистон, дар қисмати чапи водии Вахони Афғонистон, дар манотиқи Чатрор ва Хунзои Покистон ва, ҳамчунин, дар Сарикӯли Чин ривоч дорад [Пахалина 1975; Грюнберг, Стеблин-Каменский 1978; Стеблин-Каменский 1999]. Ин забон ҳам дар водии Вахон ва ҳам дар манотиқи дигар ғӯишҳои сершумор дорад.

Забони вахонӣ (хиквор зик) аз забонҳои эронии ҷануби шарқист, ки аз рӯи хусусиятҳои фонетикӣ ва луғавию грамматикӣ худ дар байни соири забонҳои помири мавқеи хоссаро ишғол мекунад (5). Густараи истеъмоли ин забон нисбат ба тамоми забонҳои эронии шарқӣ васеътар аст ва он дар байни забонҳои эронӣ ягона забоне мебошад, ки дар тамоми ҳавзаҳои этнолингвистии Ҳиндукуши Шарқӣ мавриди қорбурд қарор дорад (1). Аз ин рӯ, шаклҳои диалектологӣ гуфтори вахонӣ низ зиёд аст ва танҳо дар қаламрави Бадахшони Тоҷикистон се лаҳҷаи ин забон – шарқӣ (болоӣ), марказӣ (миёна) ва ғарбӣ (поёнӣ) қорбурд дорад. Муҳаққиқон тамоми анвои диалектологӣ қорбурди забони вахониро дар тафовут аз дигар забонҳои помири лаҳҷа гуфтаанд, зеро дар фарқият аз, масалан, намояндагони забонҳои гуруҳи шуғнӣ-рӯшонӣ, ки ҳар кадоме номи забони худро ба маҳалли қорбурдии он мансуб медонанд ва номи умумие барои он забонҳо вучуд надорад, вахонизабонони тамоми ҳавзаҳои минтақаи Ҳиндукуши Шарқӣ забонашонро вахонӣ (вахӣ) меноманд ва номи локалӣ (маҳаллӣ)-и дигаре барои лаҳҷаҳои он вучуд надорад. Водии Вахонро, ки дар он вахониён зиндагӣ мекунанд, дарёи Панҷ ду қисмат кардааст, ки соҳили ростӣ он дар қаламрави Тоҷикистон ва соҳили чапи он дар худуди Афғонистон ҷойгир аст. Аз он мавқеяте, ки водии Вахон дар Эрони бостон (2) ва дар масири Роҳи Абрешим ишғол мекард (аз ин водӣ як шоҳи муҳимми ин шоҳроҳ мегузашт, ки дар таърих бо номи «Роҳи бузурги буддой» маъруф аст), дар бораи ин сарзамин ва сокинони он дар сарчашмаҳои таърихӣ чинӣ, юнонӣ, арабӣ ва форсӣ-тоҷикӣ маълумоти фаровоне овардашудааст. Афсона, ривоёту нақлҳо, чистону зарбулмасалҳо, таронаҳо, суруди алла ва «Булбулик» аз маъруфтари жанрҳои фолклорие мебошанд, ки ба забони вахонӣ эҷод шудаанд (6).

1. Дар шарқшиносии аврупоӣ дар бораи ин забон бори аввал А. Бёрнс иттилоъ дода буд. Ниг.: Burnes A. Reise nach und in Bokhara, 1835.
2. Дар бораи қидмати таърихи ин мардум ва сарзаминашон, ҳамчунин пайдоиши топоними «Вахон» ва этноними «вахӣ» ниг.: . արنگ و وهرود . 1378 . پژوهش ژوزف مارکوارت. – ترجمه با اضافات از منشی زاده. – تهران, 1378.
5. Тавсифи умумии ин забон дар осори илмӣ зайл муфассалан оварда шудааст: Shaw R. On the Ghalchah Languages (Wakhi and Sarikoli) // Journal of the Asiatic Society of Bengal. -1876. v. 45; Tomaschek W. Die Pamir-Dialekte // Centralasiatische Studien, 2. – Wien, 1880; W. Geiger W. Die Pamir-Dialekte // Grundriss der iranischen Philologie/ Bd. 1, Abt. 2. – Strassburg, 1898-1901; Пахалина Т.Н. Ваханский язык. – М., 1975; Грюнберг А.Л., Стеблин-Каменский И.М. Языки Восточного Гиндукуша. Ваханский язык. – М., 1976.
6. Бархе аз осори фолклорӣ вахонӣ дар китобҳои зерин ҷо дода шудаанд: Климчицкий С.И. Ваханские тексты // Труды ТБ АН СССР, т. 3, Лингвистика. – М., 1936, с. 75-124; Пахалина Т.Н. Ваханский язык. – М., 1975; Грюнберг А.Л., Стеблин-Каменский И.М. Языки Восточного Гиндукуша. Ваханский язык. – М., 1976; Вух диёр ганҷ (Ганҷи Вахонзамин) (мураттибон Матробиёв С., Мирбобоев А.) – Душанбе, 2016; Хиквор нақлиш завер (Ҳикояҳо барои хурдсолон ба забони вахонӣ: Таҳияи Сайфиддин Шайдоев) – Душанбе, 2016. 48 саҳ.; С.Матробиён. Асоб.Ҳисоб. – Душанбе, 2016; Матробиёв С., Соҳибназарбекова Р. Чистониш. – Душанбе, 2016 ва ғ.

Бардошт аз «Муқаддимаи филологияи Эрон»-и А.Мирбобоев

Рейтинг контента: 5

Средняя оценка: 5 (1 голос)

Категория:

Забони вахонӣ

Публикация сайта: «Комитет по языку и терминологии при Правительстве Республики Таджикистан» (<http://kumitaizabon.tj>)

- [Забони вахонӣ](#) [1]

Источник: <http://kumitaizabon.tj/ru/node/19>

Ссылки

[1] <http://kumitaizabon.tj/ru/taxonomy/term/41>